

Hyvä

sanoma

Digi-
Hyvä Sanoma

**MIRJA LÄHTI USKON
TIELLE OULUN
TOPPILA-CENTERISTÄ**

VIRKKULOILLA VIETETÄÄN ENSIMMÄISTÄ ÄITIENPÄIVÄÄ:

OMAN LAPSEN SAAMINEN ON OLLUT HUIKEA KOKEMUS

USKONNONFILOSOFI AKU VISALA:

**USKONNON TIEEELLISET SELITYKSET
SOPIVAT KRISTILLISEEN MAAILMANKUVAAN**

REIJO HIRVINEN TIETÄÄ:

JUMALA EI MENNEITÄ KAIVELE

OILI PAAVOLA JA PIRJO RUUTU -

YSTÄVYYTTÄ YHTEISKRISTILLISYYDEN HENGESSÄ

JUHO SAARELAINEN KOKI IHMEEN -

NÄKÖ PARANI SILMÄNRÄPÄYKSESSÄ

Juho Saarelainen on tuttu näky Mikkelin helluntaiseurakunnassa ja sen aulatiloiissa, joissa hän vahtimestarina vastaanottaa ihmisiä ja toivottaa heidät tervetulleiksi seurakuntaan.

IHMEPARANTUMISEN KOKENUT JUHO SAARELAINEN: ”Näkeehän sen, kun alkaa nähdä kunnolla”

Juho Saarelainen on saanut eläkeiässä kokea paitsi uskoontulon myös Jumalan parantavan voiman.

TEKSTI JA KUVAT: PIRKKO RÄTY

Ei olisi vahtimestarina Mikkelin helluntaiseurakunnassa palveleva **Juho Saarelainen**, 72, arvannut, mitä hänelle tulisi tapahtumaan lähetyspastori **Marko Selkomaan** tilaisuudessa 8. tammikuuta 2014. Tuttuun tapaansa Juho asettui vastaanotuloalaan ottamaan yleisöä vastaan. Hän jäi vielä tilaisuuden alettuakin eteistiloihin hoitamaan tehtäviään ja tervehtimään sisään tulevia ihmisiä.

Tilaisuuden edettyä Juhon korviin kantautuivat sanat: ”Täällä seurakunnassa on iäkäs mies. Näen hänen kasvonsa. Hänellä on vasemmassa silmässään kipua ja musta alue. Jumala haluaa parantaa tuon miehen.”

Kyseessä olivat tiedon sanat, jotka Selkomaan työtoveri, pastori **Ville Pitkänen** kertoi lavalla seistessään. Hän ei tiennyt Juhosta mitään.

– Ajattelin heti, että ei kai hän sentään minua tarkoita. Silmässäni kyllä oli juuri tuollaisia oireita, joista pastori puhui. Tilaisuuden lopussa menin salin ovelle katsomaan, oliko siellä ketään kuvaukseen sopivaa ihmistä rukoiltavana, mutta en nähnyt ketään. Silloin olin varma, että tiedon sanat tarkoittivat minua. Rohkaistuini ja menin salin etuosaan, jossa nuorisopastori siunasi minut. Kiitimme Jumalaa yhdessä, Juho kertoo.

Kun Ville Pitkänen tilaisuuden päätyttyä näki Juhon eteisessä, hän sanoi Selkomaalle, että tuo on se mies, jonka silmissäni näin.

Passitus silmäpolille

Juho oli sairastanut vasenta silmäänsä jo pari vuotta. Kipu ja näkömuutokset alkoivat ja etenivät pikkuhiljaa. Puoli-toista vuotta sitten tilanne oli jo siinä pisteessä, että Juhon

silmissä ihmisten kasvot vääristyivät oudosti mutkalle ja autoa ajaessaan mies näki tiessä kaksi keskiviivaa.

Vastuuntuntoisena ihmisenä Juho päätti lopettaa autoilun. Hän hakeutui silmälääkärin vastaanotolle ja ajatteli, että uusilla laseilla tilanne varmaan korjaantuisi.

– Lääkäri sanoi kuitenkin heti, että ei sinulle kuule uusia laseja määrätä, vaan sinä menet tutkituttamaan itsesi Mikkelin keskussairaalan silmäpolille. Pääsin sinne siten hoitoon varsin nopeasti. Ensimmäinen käyntini siellä oli 20. toukokuuta 2013.

Juholla todettiin vasemmassa silmässä paha tulehdus, joka aiheutti kipua ja näköhäiriöitä. Oikeassa silmässä havaittiin alkava silmänpohjan ikärappeuma. Lääkitykseksi vasempaan silmään Juholle annettiin antibiootti- ja kortikosteroidi- lääkkeitä kuukauden välein. Ne auttoivat jonkin verran ja olisivat Juhon arvelujen mukaan voineet ajan myötä parantaa vaivan kokonaankin.

– Kiitän Jumalaa siitä, että hän johdatti minulle niin hyvät lääkärit ja hoitajat. Kuitenkin siinä vaiheessa, kun kuulin seurakunnassa nuo tiedon sanat, silmäni olivat edelleen sairaita ja kipeät.

Ikimuistoinen vastaanottokäynti

Juho ei heti kertonut parantumisestaan julkisesti. Hän halusi odottaa seuraavaa lääkärisikäyntiä, jolloin asia varmistettaisiin lääketieteellisesti. Itse hän oli täysin vakuutunut paranemisestaan.

– Näkeehän sen, kun alkaa nähdä kunnolla, hän toteaa.

Kun paraneminen tapahtui 8. tammikuuta, Juholla oli seuraava tutkimusaika silmäpolilla 27. helmikuuta. Juho kertoo, että kun hän astui sisään toimenpidehuoneeseen, >>

Kun Juhon silmä alkoi oirehtia voimakkaasti niin, että hän näki tien keskiviivan kahtena, hän luopui autoilusta vapaaehtoisesti. Kun silmä sitten ihmeen kautta nopeasti parani, mies hyppäsi taas autonrattiin.

>> Jumala aivan kuin heitti lämpöisen filtin hänen ylleen.

– Siinä hetkessä, kun lääkäri ja hoitaja tulivat huoneeseen, oli aivan ihmeellinen tunnelma – niin valtavan lämmin ja hyvä. Pyhä Henki oli voimakkaasti läsnä.

Tutkittuaan Juhon silmät lääkäri kysyi häneltä ihmetellen, että mitä olet tehnyt, missä olet ollut. Silmäsi ovat täysin terveet.

– Kerroin lääkärille tienneeni, mitä hän tulisi sanomaan. Kun hän kysyi, että mistä saatoit tietää, osoitin sormellani ylöspäin ja sanoin, että kiitos Jeesus, Juho ker-
too liikuttuneena.

– Olimme siinä sitten kaulakkain kaikki kolme, ja lääkäri vielä taputti minua läh-
tiessäni olalle.

Juholla on edessään vielä kontrolli-
käynti, mutta hän ei ole siitä huolissaan.

– Tiedän, että olen terve. Olen palan-
nut jo takaisin autonrattiinkin, hän hymyil-
lee.

Kirkonkellon kumahuus pysäytti

Juhon luottamus Jumalaan kumpuaa jo
lapsuudesta. Hän syntyi toiseksi vanhim-
pana seitsenlapsiseen pienviljelijäperhee-
seen Pohjois-Karjalaan. Hänen äitinsä oli
helluntailainen ja vahva esirukoilija.

– Jumalan rakkaus veti minua puoleen-
sa niin, etten koskaan ajautunut hunnin-
golle. Luulen, että olen ollut uskossa lap-
sesta lähtien, mutta en näin vahvasti. Kai-
ki muuttui siinä hetkessä, kun lokakuun 19.

päivä 2007 kello 20.00 annoin elämäni Jee-
sukselle.

Tuo hetki oli päätös uskoontuloproses-
sille, joka alkoi siitä, kun Juho jäi eläkkeel-
le Mikkelin voimalaitokselta 65-vuotiaa-
na vuonna 2006. Hän oli miettinyt, mitä
mahtaisi alkaa tehdä eläkevuosinaan. Toki
Vuokko-vaimo ja kolme lasta perheineen
toivat edelleen sisältöä elämään, mutta
eläkepäiviin varmasti mahtuisi vielä muu-
takin.

– Ajattelin, että voisinhan minä al-
kaa käydä kirkossa, kun Vuokkokin siellä
kävi. Lähdin hänen mukaansa sunnuntai-
sin ja kävin ehtoollisella. Koin hyvin voi-
makkaasti, miten Jumala eri tilanteissa kut-
sui minua. Lopulta olin jo niin ahdistunut,

*Siinä hetkessä,
kun lääkäri ja
hoitaja tulivat
huoneeseen,
oli aivan
ihmeellinen
tunnelma –
niin valtavan
lämmin ja hyvä.*

Juholla on kädessään nippu papereita, joiden joukossa on paitsi sairaalakäynteihin liittyviä lomakkeita myös traktaatti, joka aikoinaan houkutteli hänet Mikkelin tuomiokirkkoon ja sen myötä uskonratkaisuun.

että huusin apua Jumalalta ja sanoin, että
tee jotain.

Lokakuussa 2007, kun Juho oli lenkillä
ja juoksi kirkon ohitse kulkevaa tietä, kir-
konkello kumahti kerran niin voimakkaas-
ti, että mies oli kertomansa mukaan pu-
dota polvilleen. Viimeistään siinä vaihees-
sa Juho tiesi, että asiat Jumalan kanssa oli
saatava kuntoon.

Palattuaan lenkiltä kotiin Juho huoma-
si postiluukusta pudotetun traktaatin, jos-
sa kerrottiin Mikkelin tuomiokirkossa 18.-
21.10.2007 järjestettävästä *Amazing Grace*
–tapahtumasta, jossa oli puhujana kanada-
lainen baptistijulistaja **Barry Moore**. Ta-
pahtumasarja kiinnosti Juhoa, mutta koska
hän kuvitteli, että se oli nuorille suunnattu,
hän päätti 19:nä päivänä kirkossakäyn-
nin sijasta lähteä lenkille.

Taakat putosivat

Aikansa juostuaan Juho totesi seisovan-
sa tuomiokirkon portailla. Märstä vaat-
teistaan huolimatta hän astui sisään kir-
koon ja meni istumaan keskelle salia. Hän
oli paikalla hyvissä ajoin ennen tilaisuus-
den alkua.

Kirkko täyttyi pikkuhiljaa ääriään
myöten. Juhon toiselle puolelle tuli istu-
maan hänen ikäisensä herrasmies ja toi-

selle puolelle kaksi nuorempaa naista.

– Kun puhuja jossain vaiheessa kysyi,
että oliko paikalla joku uskovainen, nostin
heti käteni ylös. Kun hän kysyi, että oliko
paikalla joku, joka haluaisi antaa elämänsä
Jeesukselle ja tulla uskoon, nostin toisen-
kin käteni. En voinut hallita itseäni.

Juho naureskelee olleensa niin tohkeis-
saan, että nosti vielä vierustoverinsakin
käden ylös, kun huomasi naisen empivän
mitä tekisi.

– Ei hän laittanut yhtään vastaan. Kun
sitten kaikki, jotka olivat nostaneet käten-
sä, kutsuttiin alttarille siunattaviksi ja kir-
kon käytävät täyttyivät ihmisistä, huoma-
sin, että tuo vierustoverini seurasi perässä-
ni ja oli lopulta alttarilla ennen minua. En
vieläkään tiedä, kuka hän oli. Olisi kiva tie-
tää, mitä hänelle nykyään kuuluu.

Kun Juhon puolesta rukoiltiin, hän tun-
si, miten taakat otettiin hänen harteiltaan.

– Olin luullut olevani synnitön mies,
mutta olihan sitä syntiä vaikka kuinka pal-
jon. Totesin sen, kun se otettiin pois. Mi-
nusta tuntui, että sain pituuttakin melkoi-
sesti lisää.

”Niin tavattoman hyvä olla”

Juho sanoo, että se oli varmaan ”äidin pe-
ruja”, että hänestä tuli helluntailainen. Hän

kävi uskovien kasteella 2008 ja liittyi sen
myötä Mikkelin helluntiseurakuntaan.

Sanat eivät tahdo riittää kyllin kuvaa-
maan, miten tyytyväinen Juho on vallitse-
vaan seurakuntayhteyteen. Hän on lähte-
nyt innolla mukaan erilaiseen toimintaan.
Vahtimestarina ja järjestyksenvalvojana
hän on jo hyvinkin rutinoitunut, mutta
tarvittaessa häneltä käy vaikkapa linnun-
pönttöjen rakentelu myyjäisiin.

– Täällä on kaikkineen niin tavattoman
hyvä olla. Erityisen mukavaa on se, että
seurakunnassa toimii paljon pienryhmiä,
joissa ihmiset rukoilevat toistensa puolesta.

Uskosta ja sen merkityksestä puhutta-
essa Juho sanoo, että kyllä se oli ihanaa,
kun sai antaa elämänsä Jeesukselle.

– En tiedä, oliko se nuoruuden ylpeyttä
vai mitä, etten aiemmin uskoon tullut. Olin
nuorena pahassa kolarissa, jolloin rintalas-
tani halkesi ja jouduin teholle. Huusin, että
auta Jumala. Sairaalasta päästyäni Jumala
taas unohtui.

Kun Juho sitten viimein tuli uskoon ja
kertoi siitä vaimolleen, tämän oli vaikea
sitä heti tajuta.

– Vuokko oli hämmästyksestä varmaan
vuorokauden hiljaa. Kun hän huomasi,
että olin tosissani, hän oli niin valtavan
onnellinen, Juho hymyilee. □

Kuukauden teema:
Usko ja järki

Tässä numerossa 5/2014

- 2 Takaisin auton rattiin**
Juho Saarelaisen silmä parani ihmeen kautta
- 8 Keskeltä elämää**
- 12 Markon matkassa**
Välähdyksiä vuosien takaa
- 14 Hengellinen ilmapiiri veti rakkauden etsijää**
Ikkävä päättyi puhdistavaan itkuun
- 18 Omakuva**
Markku Tuppurainen piirsi kuvansa
- 19 Täytyykö uskovaisen olla tyhmä?**
Ville Saarikallen kolumni
- 20 Onko Jumalaa mielen ulkopuolella?**
Uskollen monia perusteita
- 23 Hyvät kysymykset**
Mikä sai opetuslapset jättämään työnsä ja seuraamaan Jeesusta?
- 24 Kaisa ja Niko Virkkula äitinä ja isänä**
Turva Jumalassa myös kasvatasioissa
- 30 Olet minulle tärkeä**
Ystävyys huipentuu minttuteen ääressä
- 32 Rukoilemme yhdessä**
- 34 Kysy Mirjamilta**
Vanhemmat eivät päästä irti lapsestaan
- 36 Levy- ja kirja-arviot**
- 40 Viina vei, Jumala vapautti**
Uskon ihmeellisyys yllätti Reijon
- 44 Veljen kokema muutos puhutteli**
Ayabas Tadyrovin elämä kääntyi pääläelleen
- 45 Ristikko**
- 46 Paras juttu**
- 47 Paavon pakina**
Onks pakko, vaikkei taho?

sanoma

KRISTILLINEN AIKAKAUSLEHTI
sanoma
Hyvä

73. vuosikerta ISSN 0355-4171

ASIAKASPALVELU
Puh. 020 761 9800
PL 99, 42701 Keuruu
asiakaspalvelu@aikamedia.fi

Ilmoitusmyynti:
Pirkko Fält-Rantanen, puh. 020 761 9804
ilmoitukset@aikamedia.fi

TOIMITUS
Päätoimittaja ja toimitussihteeri:
Pirkko Rätty, puh. 040 755 2919

Toimittaja:
Sirpa Juvonen, puh. 040 755 3715

Graafinen suunnittelija:
Pertti Lukkarila, puh. 0500 663 987

Toimituksen osoite:
Jämspilänkatu 2, 04250 Kerava
hyva.sanoma@aikamedia.fi

Verkkosivut:
www.hyvasanoma.fi

MYynti JA MARKKINOINTI
Myynti- ja markkinointipäällikkö:
Mika Korkatti, puh. 040 588 9900

Henkilökohtaiset sähköpostit:
etunimi.sukunimi@aikamedia.fi

TILAUSHINNAT
Kotimaa:
Kesto 65 €, 12 kk 73€, 6 kk 43 €

Muut tilausvaihtoehdot ja digilehti, katso:
www.aikashop.fi

PAINOPAIKKA
Lönnerberg Painot Oy

KANNEN KUVA
Seppo Haavisto

KUSTANTAJA
am aikamedia

Kerava: Jämspilänkatu 2, 04250 Kerava
Keuruu: PL 99, 42701 Keuruu
www.aikamedia.fi

aikashop
www.aikashop.fi

Pirkko Rätty • pirkko.ratty@aikamedia.fi

Ennustuksia ja lupauksia

iiime aikoina tehtyjen tutkimusten ja kyselyiden mukaan suomalaiset haluavat pitää kiinni kristillisistä perinteistään, mutta usko kristinuskon Jumalaan on vähenemässä. Samaan aikaan on helposti todettavissa, että ihmiset ovat hyvin kiinnostuneita tuonpuoleisesta ja yliluonnollisista ilmiöistä.

Esimerkiksi ennustajilla käynti kiinnostaa, koska halutaan tietää, mitä tulevaisuus tuo tullessaan. Me ihmiset olemme pohjattoman uteliaita. Mutta miksei tuo uteliaisuus voisi kohdistua myös kristinuskon Jumalaan? Niin moni on vasta viimeisenä oljenkortenaan rukoillut, että Jumala, jos olet olemassa, vastaa. Ja Jumala on vastannut. Jälkeenpäin ihmiset ovat harmittelleet, etteivät aiemmin pyytäneet apua Jumalalta.

Sanotaan, että ihminen ei usko ennen kuin itse kokee. Moni niin sanotusti pystymetsästä uskoon tullut, sellainen, joka ei ennen uskoontuloaan ajatellut hengellisiä asioita lainkaan, on juuri tuollainen, joka uskoo vasta kun kokee. Yksi heistä on

tässä lehdessä haastateltu Reijo Hirvinen. Itsemurhaa harkittuaan ja alkoholierteessä ollessaan hän huokaisi Jumalalle, että jos olet olemassa, vain Sinä voit enää auttaa minua. Luepa, miten Reijolle kävi.

Ihmeellinen osoitus Jumalan voimasta on sekin, miten Hän kohtasi Juho Saarelaisen. Juho ei osannut lainkaan aavistaa, että Jumala tulisi parantamaan hänen silmänsä juuri sinä tietynä iltana Mikkelin helluntaiseurakunnassa. Reilut kuusi vuotta aiemmin Juho oli monien vaiheiden jälkeen jättänyt elämänsä Jeesuksen käsiin.

Jumala kutsuu luokseen kaikkia ihmisiä. On vain ja ainoastaan meistä itsestämme kiinni, otammeko vastaan kaiken sen, mitä Hän tarjoaa. Suurin palkinto myöntävästä vastauksestamme on iankaikkinen elämä taivaassa. Ja se ei ole mikään ennustus, vaan yksi Jumalan monista lupauksista.

